

חזקו ויאמץ לבבכם

שיעורו השבועי של מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

העלון מוקדש לעילוי נשמת מו"ר ראש הישיבה הגאון הגדול רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

השיעור משודר מידי שבוע בערוץ "קול ברמה" ביום ראשון בשעה 20:00 נמסר ביום ראשון ה' אדר תשפ"ו

מהותו של יום: אמונה והודאה

מדוע ביקשה אסתר שיתענו שלשה ימים, ועל הויכוח 'מי יותר שוטה' שהתווכחו הרשעים. מה הם 'שלושת' הסיבות שבגללן נגזרה הגזירה, ובזכות אלו 'שלושה' דברים הצליחו ישראל לבטלה? מדוע כאשר ראה המן את מרדכי עם תלמידיו לומדים הלכות העומר הבין שמפלתו קרובה, והיכן רואים שהקב"ה אוהב את עם ישראל והקדים לנו רפואה. וגם: על התפתחות מוסדות התורה בארץ הקודש, ועל רוח קדשו של רבי ינון חורי זצ"ל במלחמת המפרץ | בכל דור ודור - הקב"ה מצילנו מידם

מגילת תענית

¹ אנחנו נמצאים לקראת 'פורים'. נאמר כמה מלים, דברי חיזוק ואמונה על חג הפורים, שבעזרת ה' ישפיעו לנו על כל השנה כולה.

בעבר היתה לנו 'מגילת תענית'. מה יש במגילת תענית? שם היה כתוב על כמה ימים טובים שקרו בהם נסים לעם ישראל (במהלך כל ימות השנה), ורבותינו, החכמים של אותם הדורות, גזרו שיהיה אסור להתענות באותם הימים, כי הם ימי שמחה (לכן קוראים לזה מגילת 'תענית'). כך מבאר רש"י במסכת ראש השנה (דף י"ח ע"ב): "ימים טובים שקבעו חכמים על ידי נסים שאירעו בהם, ואסרום בתענית, ויש מהם אף בהספד. וכתבום במגילה אחת... עכשיו שחרב הבית בטלו, ומותרים בהספד ותענית".

שנים יצאו מן הכלל

והנה, אמנם נכון שביטלו את כל הימים האלו שהיו כתובים שם במגילת תענית, אבל חכמים השאירו מכל מגילת תענית שני מועדים שנשארו קיימים עד ימינו. גם בימינו הם יהיו אסורים בתענית ובהספד. מה הם הימים? חנוכה ופורים, שמונת ימי חנוכה ויום פורים. וצריך להבין, מדוע השאירו חכמינו דוקא את הימים האלה, אם כבר הורידו וביטלו את שאר הימים שהיו כתובים במגילת תענית? מה המיוחד בימים האלה?!

חנוכה - מלחמה בדת ישראל

המפרשים מסבירים: בחנוכה המטרה של היוונים היתה, **מלחמה בדת ישראל**. הם אמרו, אם אתם רוצים תישארו בארץ ישראל, אין לנו בעיה שתשארו באדמה שלכם (הם לא רצו להגלות אותנו מכאן), אבל העיקר - **אל תהיו יהודים**. זו היתה מלחמה לשם 'דת'. כמו שאצלנו, עם ישראל - להבדיל - יש מלחמה למחות את עמלק, להם היתה מלחמה הפוכה בדת ישראל. אבל הקב"ה עזר לנו וגירשנו את היוונים, למרות שהם היו בארץ ישראל מאה ושמונים שנה - תקופה ארוכה וגדולה, והשלטון שלהם היה חזק ומבוסס - היתה לנו סייעתא דשמיא, על ידי החשמונאים וניצחנו אותם. בפורים, שלא כמו בחנוכה, גם מי שהיה רוצה להיות גוי - לא היו מקבלים אותו. הגזירה של המן היתה "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד"² (אסתר ג, י"ג).

ללמוד שאסור להבהל

בשני המקרים האלה, גם במלחמה של הגויים על דת ישראל (בחנוכה), וגם במלחמה של הגויים על עם ישראל (בפורים), הקב"ה הראה לנו שבסוף דת ישראל מנצחת, בסוף עם ישראל מנצח. לכן דוקא המועדים האלה נשארו מכל מגילת תענית, כדי ללמוד - לכל אורך הגלות - שלא להיבהל משום גזירה שתהיה. יש לנו תקופה קשה, וצריכים בעזרת ה' לעבור אותה. הימים הטובים בעזרת ה' לקראתנו.

אנחנו קוראים בהגדה בכל ליל פסח: "בכל דור ודור

1. יהי רצון שהדברים יהיו לעילוי נפש רוח ונשמה של מרת אמנו **כמסאנה בת מינה** שנפטרה בד' באדר, והשבת האחרונה (תרומה) היתה פקידת שנתה (היות שזה חל בשבת, עושים את העלייה לציון ביום ראשון). וכן יהיו הדברים לעילוי נשמת בנה מו"ר ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז, יהי רצון שהקב"ה יתן להם מנוחה בגן עדן העליון תחת כנפי השכינה, אמן כן יהי רצון.

2. למה הוא רצה לאבד את כולם דוקא ביום אחד? אומרים בדרך צחות, שהמן הרשע עשה חשבון, אמר: פרעה עשה צרות ליהודים, ואחר כך עם ישראל יצאו ממצרים, ועשו שבעה ימים חג פסח. גם הוא יכול להיות שיתהפך הגלגל עליו ועם ישראל יצליחו וינצחו. למה שיעשו גם הפעם חג של שבעה ימים? לכן הוא אמר, אני אעשה גזירה על יום אחד, ואם יתהפך הגלגל, יהיה לעם ישראל רק יום אחד של חג פורים ולא שבעה ימים... גם על זה חשב הרשע הזה.

לומר: "שוטים היו הראשונים שהיו מתעסקים בעצות עם מלכיהם על ישראל, ולא היו יודעים שיש להם פטרון בשמים. אני איני עושה כן, אלא הריני מזדווג עם פטרונום תחילה, ואחר כך אני מזדווג להם". זה שכתוב (תהלים ב', ב') "יתיבבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד, על ה' ועל משיחו" - הם חס ושלוש חושבים לפגוע קודם בהקב"ה, ואחר כך לבוא לעם ישראל.

"אמר לו הקדוש ברוך הוא, רשע, לי אתה בא להזדווג. כמה גדודים יש לפני", כמה מיליוני מלאכים, "כמה ברקים, כמה רעמים, כההיא דכתיב, וירעם ה' בקול גדול" (שמואל א ז, י). "וכמה שרפים, וכמה מלאכים. אלא גבורתי תצא ונלחמת את עמך". זה שכתוב (זכריה י"ד ג') "ויצא ה' ונלחם בגויים ההם כיום הלחמו ביום קרב". וכתיב (ישעיה מ"ב י"ג) "ה' כגיבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה וגו'". ומה כתיב שם? (זכריה י"ד ט) "והיה ה' למלך על כל הארץ".

הגענו לזמן האחרון הזה, הרשעים חושבים להילחם עם הקדוש ברוך הוא. הקב"ה כבר יידע איך להכות אותם מכה גדולה ועצומה מאד, ואז "והיה ה' למלך על כל הארץ".

אין מקרה בעולם

אנחנו חייבים לדעת כלל יסודי: כל מה שקורה בעולם - זה לא מקרה. בתוכחה כתוב (ויקרא כ"ו, כ"א) "וְאִם תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי, וְלֹא תֵאָבֹוּ לְשֹׁמֵעַ לִי". ההמשך שם קשה מאד, הרבה קללות יש שם. מה זה "קרי"? המפרשים הסבירו שהכוונה שאדם חושב שהכל מקרה. אבל האמת היא שאין מקרה בעולם, וכי מה שקורה לנו זה מקרה? ודאי שלא! כל מה שקורה לכלל ולפרט, זה בא מהוראה של בית דין של מעלה. וגם הגזירה של המן לא היתה מקרה. מפני מה נתחייבו כליה?

במסכת מגילה (דף י"ב ע"א) מובא: שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחאי, "מפני מה נתחייבו שונאיהם של ישראל³ שבאותו הדור כליה". למה נגזר עליהם "להשמיד להרוג ולאבד". אמר להם, "אמרו אתם". אמרו לו: "אנחנו חושבים שהסיבה היא בגלל שהם נהנו מסעודתו של אחשורוש".

ובאמת, שואלים על זה, כי צריך להבין מה היה החטא בכך? הרי סעודתו של אחשורוש היתה כשרה 'למהדרין מן המהדרין'. אחשורוש מינה את מרדכי אחראי על המטבח של עם ישראל, שהכל יהיה למהדרין, רק תבואו. כולם היו צריכים לבוא למסיבה הזאת.

'נהנו' מסעודתו של אותו רשע

אבל, באמת זה היה עון גדול. כי מה עשה אחשורוש במסיבה? לבש בגדי כהן גדול, "והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים". מה הכוונה. אומרת הגמ': הוא הוציא את הכלים של בית המקדש ונתן לציבור האורחים לשתות בכלים האלה. כשעם ישראל רואים כזה דבר, הם היו צריכים להיות באותו רגע בפנים נפולות. מה? ערל וטמא כמו אחשורוש לובש בגדי כהן גדול? הכלים הקדושים של בית המקדש, ישתו בהם אנשים?! איפה הגענו? אבל הם 'נהנו', אמרו, ברוך ה', הכלים האלה היו רק בבית

עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" - מצד אחד, אף פעם לא היה לנו רוגע עם הגויים. פעם גזירות ת"ח ות"ט, פעם גירוש ספרד, פעם היטלר, ופעם חמאס, בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, ועכשיו - איראן. אבל מצד שני - "והקב"ה מצילנו מידם", מי שהציל אותנו בעבר, הוא יציל אותנו גם בהווה וגם בעתיד.

מלחמת השוטים

יש מדרש מעניין כאן במגילת אסתר. באסתר רבה (פרשה ז' אות כ"ג), אומר המדרש: "אמר רבי לוי, ארורים הם הרשעים שהם מתעסקים בעצה רעה על ישראל. וכל אחד ואחד מהם יועץ לפי דרכו ואומר, עצתי טובה מעצתך" - כל הרשעים באים במטרה אחת, שחלילה לא ייזכר שם ישראל עוד. וכל אחד ואחד חושב שהוא מצא עצה יותר טובה איך להכחיד את עם ישראל.

ממשיך רבי לוי, עשו אמר: "שוטה היה קין שהרג את אחיו בחיי אביו, ולא היה יודע שאביו פרה ורבה" - קין מקבל תואר מאת עשו, 'שוטה'. בגלל שהוא הרג את הבל בחיי אביו, הוא היה צריך לחכות, ולהרוג אותו כאשר כבר אדם הראשון לא יכול להמשיך לפרות ולרבות. אומר עשו: "אני איני עושה כן, אלא יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי" (בראשית כ"ז, מ"א). כך אתפטר ממנו לגמרי.

וממשיך המדרש, פרעה אמר: "שוטה היה עשו" - עשו אומר על קין שהוא שוטה, ועכשיו פרעה בא ואומר על עשו שהוא השוטה. "וכי לא היה יודע שאחיו יעקב פרה ורבה בחיי אביו, אני איני עושה כן, אלא עד דאינון דקיין תחת כרסי אימותיהן, אנא מחנק להון (- כשהם דקים וקטנים תחת כסא המשבר של אמם אני חונק אותם. מתנות כהונה). זה שכתוב (שמות א' כ"ב) "כל הבן הילוד היאורה תשליכוה" - פרעה אמר, כבר משעת הלידה אני זורק אותם ליאור ואני נפטר מהם.

"פרעה, שוטה היה"

כעת ממשיך המדרש בענין מגילת אסתר. המן אמר: "פרעה שוטה היה, שאמר 'כל הבן הילוד היאורה תשליכוה'". וכי לא היה יודע שהבנות נישאות, פרות ורבות" - שהרי על פי ההלכה היהודית, הבן הולך אחרי האמא, אם האבא גוי והאמא יהודיה, הילד יהודי. אם כן זה זרע ישראל.

המן מכנה את פרעה 'פרעה שוטה היה', כמו שפרעה אמר על עשו, ועשו אמר על קין, המשיך המן ואמר: "אני איני עושה כן, אלא להשמיד להרוג ולאבד". המן רצה להתחכם יותר מכולם, ולכן אמר, אני לא משאיר אף אחד, אלא "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד". המן חשב שהוא חכם יותר מכולם, אבל בסוף "וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ".

הקב"ה כבר ידע להכותם

ממשיך המדרש, ואף גוג ומגוג לעתיד לבוא עתידים

3. הגמרא תמיד מדברת בלשון עדינה, לא אומרת חס ושלוש על עם ישראל, אלא אומרת 'שונאיהם של ישראל'.

עברית

צרפתית

אנגלית

בית הוראה "נסא רחמים"

מענה טלפוני בכל נושא הלכתי

03-50-50-550

24 שעות
ביממה

המקדש, עכשיו גם אנחנו שותים בכלי הזהב האלו... הם נהנו, ועל זה הקב"ה כעס עליהם.

עבודה זרה וגילוי עריות

וממשיכה הגמרא, אמר להם רשב"י לתלמידיו: "אם כן - אם כדבריכם שזו הסיבה לגזירה, אז דוקא אותם אלו שהיו בשושן צריכים להיענש", הרי המסיבה שעשה אחשוורוש היתה לבני שושן. אז מדוע כולם נענשו? מדוע נגזרה גזירת כליה על כל כלל ישראל? אמרו לו התלמידים: אם כן, רבנו תגיד לנו אתה.

אמר להם, "מפני שהשתחוו לצלם של נבוכדנצר". זה היה חילול ה', עם ישראל יודעים שה' הוא האלוקים, איך הם משתחוים לצלם שעשה אותו איזה צורף? על זה נגזרה הגזירה.

עד כאן דברי הגמרא. אבל המדרש רבה (שם, אות י"ח) מביא תשובה אחרת. אמר המן לאחשוורוש: "אלהיהם של אלו שונא זימה, העמד להם פרוצות ועשה להם משתה, וגזר עליהם שיבואו כולם, ויאכלו וישתו ויעשו כרצונם". לפי המדרש, זו הסיבה שגרמה את הגזירה על ישראל, "להשמיד להרוג ולאבד"⁴.

שלושה כוחות שביטלו את הגזירה

ובסופו של דבר, איך עם ישראל זכו לישועה אחרי הגזירה הקשה הזאת של המן? הם זכו להנצל על ידי שלושה דברים.

דבר ראשון: 'תשובה'. הם עשו תשובה, וכפי שאומרת אסתר למרדכי (אסתר ד, ט"ז) "וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום, גם אני ונערותי אצום כן, ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת". אומרת אסתר, אינני באה סתם בלי תשובה. אני לא הולכת למלך בלי שבני ישראל מתפללים, וכי אני 'מכשפה' או 'קוסמת' שאוכל פתאום להפוך את לבו של המלך לבטל את הגזירה?!

אומרת אסתר: צריכים לדעת שכל הגזירה הזו נובעת בגלל המצב שלנו. היינו לא בסדר. אם לפי הגמרא שהשתחוו לצלם של נבוכדנצר (כפי שאמר רשב"י לתלמידיו), או בגלל שנהנו מסעודתו של אחשוורוש ומהבזיון של הכלים של בית המקדש (כפי שאמרו תלמידי רשב"י), או מחמת מה שכתוב במדרש, שהביא להם אוכל ושתיה טובה והביא להם גם נשים לא נקיות ונכשלו בעבירה. לכן דבר ראשון - צריכים לעשות תשובה, "וצומו עלי שלושת ימים לילה ויום" - להתחרט על העבר, וגם לקבל על עצמם ייסורים, לצום שלשה ימים לילה ויום.

הדבר שני שהציל את עם ישראל, זו ה'תפלה'. "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת" (תהלים קמ"ה, י"ח). עם ישראל התעוררו, צמו, והתפללו לקדוש ברוך הוא, והקב"ה שמע את תשובת עמו ישראל ברחמים.

בא קומץ שלכם ודחה עשרת אלפים שלי

הדבר השלישי - 'לימוד התורה'. מובא במדרש אסתר רבה ובגמרא במסכת מגילה (ט"ז ע"א). כאשר אחשוורוש אמר להמן (אסתר ו, י') "קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת, ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך" - הלך המן לחפש איפה מרדכי. הלך אליו לבית, אבל מה יש לו למרדכי לעשות בבית? מרדכי נמצא בבית המדרש! הלך המן לבית המדרש, ראה את מרדכי יושב ומאות תלמידים מסביבו ולומדים בהלכות העומר. שאל המן את אחד התלמידים: "עומר זו מידה, המידה הזאת במה ממלאים אותה? במטבעות כסף? מטבעות זהב?". אמר לו: "בשעורים". אמר לו, "הו, הקדוש ברוך הוא מתפייס איתכם במידה של שעורים". כבר אז הבין המן שהגיעה המפלה שלו. (כמו שיתבאר - עיין בהמשך). אמר להם המן: "אתא מלי קומצי קמחא דידכו, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידך" - בא מלא קומץ קמח שלהם, ודחה את עשרת אלפים כיכר כסף שלי).

בזכות מה מנצחים שבע חזיתות?

הנה, זהו הדבר השלישי שעמד להם לישראל כמו שאמרנו, הוא לימוד תורה של תלמידים. **וזה מה שעומד לנו באמת בשנתיים הללו, מלחמה קשה עם שבע חזיתות. אבל ברוך ה', התרבו תלמודי תורה⁵. היום, בן פורת יוסף, בבני ברק לבד יש למעלה מעשרים תלמודי תורה ספרדים. ולא רק בבני ברק, אלא בן פורת יוסף בכל עיר ועיר יש ברוך ה' תלמוד תורה. זכות לימוד התורה של הילדים הקטנים מצילה אותנו. ברוך ה', בזכות לימוד התורה הזה, ראינו הרבה הצלחה במשך השנתיים האלה, מה שאי אפשר למדוד ולשער.**

מה ראה המן במצוות העומר?

רבותינו שואלים, כשהמן שמע שמרדכי נותן שיעור בהלכות מצות העומר - הקרבן שמקריבים במוצאי יום טוב הראשון של פסח, כתוב שהוא ידע והבין שהוא כבר אבוד. מדוע? מה הוא ראה?

יש הרבה פירושים. אחד הפירושים הוא, שהוא התפלל: הרי כולם כבר שמעו על הגזירה של המן, "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים", והנה מה מרדכי מלמד את התלמידים? הלכות בית המקדש, איך מקריבים את קרבן העומר בבית המקדש השלישי שעומד להבנות. **הוא ראה את האמונה!** המן ראה שעם ישראל מאמין שהקב"ה לא יעזוב אותנו, ונזכה שייבנה בית המקדש ונקריב קרבן העומר. האמונה, "וצדיק באמונתו יחיה" (חבקוק ב', ד'). זה מה שגרם להמן להבין שהמפלה שלו קרובה.

מלקחי נס פורים

מה נדרש לנו ללמוד מנס חג הפורים? לא העיקר שיש לנו חג פורים ואכלנו ושתינו, הרבה עוגות, הרבה דברים מתוקים, הרבה דברים יפים. קראנו את המגילה, שילמנו

4. לצערנו הרב, זה מה שהיה בשמחת תורה תשפ"ד. עשו מסיבה שלוש אלפים איש, ביום קדוש שהוא ליל שמחת תורה, וגם ליל שבת, וגם ענין הצניעות לא נשמר. והיתה תוצאה קשה מאד, שגרמה את המלחמה, וגרמה מאתים וחמשים שבויים. צריכים לדעת שהקדוש ברוך הוא שונא זימה. והרשעים האורורים - הגויים, יודעים מזה, ומנסים להכשיל את עם ישראל בדבר הזה. **זה מוסר גדול בשבילנו, שצריכים להזהר ולהתרחק מכל הדברים האלה.**

5. אני עוד זוכר, לפני חמשים שנה, כאשר הבן שלי הגיע לגיל שלוש, שאלתי איפה יש תלמוד תורה כאן בבני ברק? אמרו לי כולם מלמדים באידיש. יש רק תלמוד תורה אחד, "תורת אמת" ברחוב דבורה הנביאה, ששם מלמדים את הילדים בעברית. הלכתי לשם, ואמרו לי שנרשמים אצל גברת אחת, נתנו לי כתובת, והלכתי לשם. אמרתי לה: "אני רוצה לרשום את הבן שלי, הוא עכשיו הגיע לגיל שלוש". היא אומרת לי: "איזה גיל אמרת? גיל שלוש? כאן צריכים לבוא להירשם ביום הברית מילה, בגיל שמונה ימים". אמרתי לה: "מה? אתם מקבלים תינוקות בגיל שמונה ימים? מלמדים אותם תורה בגיל הזה?" אמרה לי: "לא, אלא נרשמים, ואז כבר אנחנו מתכוננים שכאשר יגיע לגיל שלוש יהיה לנו מקום בשבילו". אמרתי לה: "אבל אז לא ידעתי שצריך כבר לבוא להירשם, והבן שלי עכשיו בגיל שלוש". אמרה לי: "אין מה לעשות". והלכתי הביתה. ברוך ה', באותו שבוע, הודיעו לי שפתחו תלמוד תורה של "אור החיים". וכבר היו בהתחלה. למרות שהייתי גר רחוק - בפרדס כץ, המנהל היה בא לבית ולוקח אותם מפרדס כץ עד לת"ת. אבל היום יש הרבה תלמודי תורה בבני ברק, ובכל עיר.

והשחוק, אלא שאנחנו באים להודות לקדוש ברוך הוא "על הנסים, ועל הפורקן, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות".

יום פורים יום של נסים גם בזמננו

אינני שוכח את 'מלחמת המפרץ', כאשר סדאם חוסיין היה זורק טילים, טילים, טילים. באותו זמן, מרן הראשון לציון הרב שלמה משה עמאר שליט"א, הלך בדרך עם מורנו ורבנו הגאון החסיד רבי ינון חורי זצ"ל. אמר לו הרב עמאר, "אנחנו מפחדים כל יום, מה יהיה איתנו, מה יהיה הסוף?" זה היה בתחילת המלחמה, בחודש שבט. רבי ינון ענה לו - רוח הקודש נזרקה מפיו - אמר לו, "ביום פורים הכל ייגמר".

בערב יליו בכי, ולפקר רנה

בערב פורים של אותה שנה, היתה שאלה בהלכה שנידונה בין הפוסקים. מכיון שסדאם חוסיין היה זורק טילים רק בלילה, ולכן שאלו אם אפשר לקרוא את מגילת אסתר ביום, לפני שיחשיך וירד הלילה, כדי שיהיה אפשר לחזור הביתה מבעוד יום בשקט, ולא להיות בלילה בחוץ. אבל ברוך ה', "בערב יליו בכי, ולפקר רנה" (תהלים ל', ו'). בלילה פחדנו, אבל בבוקר חזרנו מבית הכנסת, והנה מודיעים ברדיו שברוך ה' נגמרה המלחמה, ואפשר להוריד את כל הניילונים והסילוניים. ברוך ה'.

הקדוש ברוך הוא שעשה איתנו נסים ונפלאות, ימשיך ויעשה איתנו תמיד נסים ונפלאות - לפני אלפיים שנה היה את פרס, שהיום זו איראן - גם איראן, גם החמאסניקים וגם כל הזדים, כרגע יאבדו. שנזכה לגאולה שלמה בקרוב, אמן.

וימי הפורים בשמחה שִׁמְרוּ

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך את כל קהל השומעים והמקשיבים ומכניסים בלבם את האמונה ואת היראת שמים. שיזכו כולם בעזרת ה' יתברך לנחת, לבריאות, לשמחה. נזכה כולנו לחגוג את חג הפורים בשמחה ובטוב לבב. 'משנכנס אדר מרבין בשמחה' - שירבו רק שמחות. ונזכה לגאולה שלמה, אמן ואמן.

כסף 'זכר למחצית השקל', מתנות לאביונים ומשלוח מנות. הכל זה ודאי טוב וחשוב, אבל, לא זו המטרה העיקרית. מאחרי כל המצוות החשובות הללו, יש מטרה אחרת גדולה מאד.

יהודים אל יאוש!

דבר ראשון, צריכים לזכור: "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתי ולא געלתיים לכלותם, להפר בריתי איתם, כי אני ה' אלוהיהם" (ויקרא כ"ו, מ"ד). הנס של פורים קרה כאשר עם ישראל היה בחוץ לארץ, בזמן הגלות של נבוכדנצר, גלות בבל. ובכל זאת, למרות שהיינו בחוץ לארץ ולא היתה לנו זכות ארץ ישראל, למרות שטעינו ונכשלנו, בכל זאת הקדוש ברוך הוא מבטיח לנו, "לא מאסתי ולא געלתיים לכלותם". וזה בניין אב לכל הצרות שעמדו להיות לעם ישראל במשך אלפיים שנות הגולה, לא להתייאש. יש לנו את הקב"ה, "כי אני ה' אלוהיהם".

טרם מכה - ציץ רפואה פרח

דבר שני, עלינו לזכור איך הקב"ה דואג ושומר עלינו, ומקדים רפואה למכה. לראות איך כאשר עוד בזמן שעם ישראל היו לא בסדר, ונהנו מסעודתו של אחשוורוש, כבר באותו זמן הקדוש ברוך הוא הכין לנו תשתית להצלה. כמו שקוראים בפיוט "מי כמוך" של רבי יהודה הלוי, שנוהגים לקרוא אותו בשבת הקרובה - 'שבת זכור', כך כתוב שם: "טרם מכה - ציץ רפואה פרח". עוד לפני המכה הקב"ה כבר הכין את התרופה. כבר באותו משתה, 'גם ושתיה המלכה עשתה משתה נשים', והנה הקב"ה נותן בדעתו של אחשוורוש להזמין אותה, והוא גם נותן בראשה לסרב, נותן בלבה שלא תרצה לבוא. אחר כך הקב"ה נותן להמן לפסוק לה דין מוות, ואז ושתיה יוצאת ונכנסת אסתר. היתה כאן תרופה לפני המכה. "ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו, כה' אלוקינו בכל קראנו אליו" (דברים ד', ז'). את זה אנחנו צריכים לזכור ולדעת ולהתחזק באמונה. יש כאלה שחושבים שפורים זה חג של היתולים ושחוק, עושים 'רב פורים', שעומד איזה בחור והוא צוחק על זה וצוחק על זה (ראה חזו"ע פורים עמוד בחומרת הדבר). אבל צריך לדעת שעיקר המהות של החג, זה לא הריקודים

אזכרה לרבנית כמסאנה מאזוז ע"ה, אמו של מורנו הרב שליט"א

בציון בהר הזיתים בירושלים

עורכים: הרב דוד נחום והרב שילה סעדון הגהה וביקורת: הרב יהושע כהן עורך ראשי: הרב י. מ.

י"ל ע"י: ישיבת "כסא רחמים", ניתן להשיג את העלון: a0733718074@gmail.com ליצירת קשר: 0533-121357

תמונות: יאיר מאזוז, עובדיה חדוק, עזרא טרבלסי, משה אהרון חדד, ש.פ.ה,

